

спрежение възникват глаголни форми, за които може да се каже, че принадлежат към нетематична група. Примери:

ед.ч. 1л. dikhava (гледам)	pučhava (питам)	kerava (правя)
2л. dikhsa pučhsa	kersa	
3л. dikhla pučla	kerla	
мн.ч. 1л. dikhasa pučasa	kerasa	
2л. dikhna	pučna kerna	
3л. dikhna	pučna kerna	

Срв. също:

ед.ч. 1л. khelava (играя)	мн.ч. 1л. khelasa
2л. khelsa	2л. khelna
3л. khella	3л. khelna

Елизията на тематичната гласна -е-, която в парадигмата носи ударението, предизвиква неговото преместване на предходната сричка. Срв. **dikhesa** и **dikhsa**, **kerena** и **kerna**.

в) *Сложните окончания с тематична гласна – е* имат в диалекта на дръндарите следните изговорни форми:

ед.ч. 2л. -is(a) mukis(a)	rovis(a)
(ти оставяш)	(ти плачеш)
3л. -il(a) mukil(a)	rovil(a)
мн.ч. 2л. -in(a) mukin(a)	rovin(a)
3л. -in(a) mukin(a)	rovin(a)
ед.ч. 2л. -ys(a)	bešys(a) (ти седиш)
3л. -yl(a)	bešyl(a)
мн.ч. 2л. -yn(a)	bešyn(a)
3л. -yn(a)	bešyn(a)

Окончанията **-ys(a)**, **-yl(a)**; **-yn(a)**, **-yn(a)** са разпространени в някои влашки диалекти и в диалекта на калайджиите.

г) *Във влашките ромски диалекти или в диалекта на калайджиите нормалното окончание във 2л., ед.ч. може да*